

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/148/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012375
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2114012375.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci ods. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.10.2025, sp. zn. 7T/57/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.12.2025 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že (citácia):

I. Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku súd r u š í v dôsledku zániku trestnosti

- prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, ktorý bol predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 7T/57/2014, a ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona, a

- prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, ktorý bol predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 0T/76/2013, a ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona,

výrok o treste uložený odsúdenému: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.01.2015, sp. zn. 7T/57/2014, právoplatným dňa 08.01.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, odsúdenému:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom D. XXX/XX, E.,
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

u k l a d á

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

III. Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku per analogiam sa zrušuje výrok o treste uložený odsúdenému

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01.05.2013, sp. zn. OT/76/2013, právoplatným dňa 07.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 340-343 spisu.

Odsúdený A. B. sa na verejnom zasadnutí, po vyhlásení rozsudku, vzdal práva na podanie odvolania s vyhlásením, že nesúhlasí s podaním odvolania v jeho prospech ani ďalšími oprávnenými osobami (č.l. 339 spisu).

Proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku ako aj voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor (č.l. 345 spisu), ktorú odôvodnil písomným podaním (č.l. 349-352 spisu) zo dňa 04.11.2025, doručeným okresnému súdu dňa 06.11.2025.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania po rekapitulácii výroku napadnutého rozsudku uviedol, že po preskúmaní odpisu registra trestov na osobu odsúdeného je zistiteľné, že v bode 1 až 3 ide o odsúdenia Okresného súdu Žiar nad Hronom, Okresného súdu Bratislava V, Okresného súdu Bratislava II a nepodmienečné tresty odňatia slobody boli vo všetkých troch prípadoch už vykonané, preto tieto odsúdenia už nie je možné žiadnym spôsobom meniť, resp. na tieto nahliadať tak ako keby neboli vykázané (okresný súd ku všetkým odsúdeniam vykazaným pod bodom 1 až 4 v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že zanikla ich trestnosť).

V prípade odsúdenia pod bodom 4 uviedol, že ide o trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/76/13 z 01.05.2013, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného podľa

§ 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019. V tomto prípade bol trestný rozkaz zrušený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/14 zo dňa 08.01.2015 a Okresný súd Trnava uložil súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odsúdený bol uznaný za vinného za trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Upriamil pozornosť na odôvodnenie napadnutého uznesenia, kde okresný súd v bode I. napadnutého rozsudku uviedol, že podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku zrušil v dôsledku zániku trestnosti prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, ktorý bol predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 7T/57/2014 a ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, ktorý bol predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. OT/76/2013 a ktorého trestnosť zanikla podľa § 84 Trestného zákona výrok o treste uložený odsúdenému A. B. rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.01.2015, sp. zn. 7T/57/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu stratili poklad. Nestotožňuje s výrokom v bode I. rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014. Okresný súd Trnava zahrnul do uvedeného výroku a zrušil v dôsledku zániku trestnosti aj prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019. Podľa prokurátora tento však nemal zrušiť, nanajvýš vypustiť kvalifikáciu podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Okresný súd Trnava mal podľa prokurátora správne prihliadnúť aj na už vykonané odsúdenia, konkrétne pod bodom 3, a to trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, právoplatný dňa 09.06.2011, ktorým bol odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a ktorého nepodmienečný trest odňatia slobody odsúdený už vykonal, pričom tento doposiaľ nebol zahladený. Dodal, že na toto odsúdenie mal Okresný súd Trnava prihliadať práve z dôvodu, že uvedené odsúdenie zapadá do časového úseku dvoch rokov.

Poukázal na to, že okresný súd dospel k záveru, že na všetky odsúdenia vykázané v odpise registra trestov pod bodom 1 až 4 nebude prihliadať z dôvodu, že aj pri týchto prišlo k zániku tak právnej kvalifikácie podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ako aj prišlo tak k zániku trestnosti činu pri všetkých záznamoch 1 až 4 (str. 5 rozsudku Okresného súdu Trnava 7T/57/2014). Dodal, že okresný súd nemohol z dôvodu zániku trestnosti prečinu podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 zrušiť výrok o treste, odsúdený predsa bol za taký trestný čin v predchádzajúcich 24

mesiacov odsúdený a uvedené odsúdenie zostalo nedotknuté (OT/143/11). V prípade prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 nedošlo k zániku trestnosti.

Prokurátor ďalej uviedol, že následne okresný súd pod bodom II. napadnutého rozsudku podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, odsúdenému uložil podľa

§ 194 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. l), Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K uvedenému podotkol, že ustanovenie § 194 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase rozhodovania Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/14 umožňovalo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere až na dva roky. Naproti tomu v prípade trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, hranica trestnej sadzby bola stanovená v rozmedzí od 6 mesiacov až tri roky. Okresný súd Trnava podľa názoru prokurátora nemal ukladať trest podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, ale správne mal ukladať podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 v rozmedzí trestnej sadzby 6 mesiacov až tri roky, pričom nemal ukladať úhrnný trest odňatia, ale s poukazom na odsúdenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/76/13 zo dňa 09.06.2011 (bod 4 odpisu registra trestov) mal ukladať súhrnný trest odňatia slobody.

Prokurátor má konkrétne za to, že okresný súd mal uložiť súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01.05.2013 sp. zn. OT/76/2013. Po úprave trestnej sadzby vzhľadom na prevažujúce priťažujúce okolnosti je následne relevantná trestná sadzba v rozmedzí od 16 mesiacov do 36 mesiacov a na túto je následne potrebné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Z uvedeného preto prokurátor považuje uložený trest vo výmere 6 mesiacov uložený mimo zákonom stanovenej upravenej trestnej sadzby.

Na základe vyššie uvedeného preto navrhol, aby Krajský súd v Trnave z dôvodu uvedeného v § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa prostredníctvom obhajcu vyjadril aj odsúdený A. B.. V prvom rade k námietke prokurátora, ktorý vyčíta súdu, že zrušil v dôsledku zániku trestnosti aj prečin krádeže podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, uviedol, že s názorom prokurátora sa nemožno stotožniť. Za správny označil názor súdu, ktorý v odôvodnení rozsudku vysvetľuje nadväznosť jednotlivých odsúdení, ktorá vylučuje aplikáciu § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Dodal, že keďže účinnosťou Trestného zákona v znení od 06.08.2024 zanikla trestnosť činu podľa ustanovenia § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona („bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý“) musela zaniknúť aj trestnosť ostatných nadväzujúcich činov (záznamy č. 2-4), ktoré boli kvalifikované aj podľa ustanovenia § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona práve na základe predchádzajúcich odsúdení za obdobné činy. Podľa názoru odsúdeného súd postupoval správne, keď ukladal odsúdenému trest podľa ustanovenia § 194 odsek 1 Trestného zákona (0-2 roky) a nie podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj na správne skutkové a právne závery okresného súdu v napadnutom rozsudku navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 2 Trestného poriadku, ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

· rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015, právoplatným dňa 08.01.2015 bol obvinený A. B. odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/76/2013 zo dňa 01.05.2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý mu bol pôvodne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

· z lustrácie v registri ZVJS bolo zistené, že odsúdený aktuálne vykonáva trest uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Ntc/18/2021 zo dňa 23.06.2022 a predpokladaný koniec trestu má 20.11.2029. Následne mal vykonať trest odňatia slobody v trvaní 1 rok uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015 (od 20.11.2029 do 19.02.2030).

Podľa § 438k ods. 7 Trestného zákona, trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15. marcom 2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa tohto zákona v znení účinnom od 15. marca 2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.

Podľa § 405a ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný. V konaní podľa tohto dielu rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni a vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol senát, rozhoduje tento senát, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti zmeny zákona.

Podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Podľa § 405b ods. 2 Trestného poriadku, ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody a nebol mu uložený úhrnný alebo súhrnný trest, rozhodnutie podľa odseku 1 urobí súd do 30 dní od nadobudnutia účinnosti zmeny zákona na neverejnom zasadnutí, o ktorom upovedomí prokurátora. Proti tomuto rozhodnutiu prokurátor môže podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia; obsah sťažnosti prokurátor uvedie do zápisnice. Nadriadený súd o jeho sťažnosti rozhodne do 20 pracovných dní od predloženia veci.

Podľa § 405d ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Trestného poriadku, na vyhotovenie rozhodnutia, jeho doručenie, opravný prostriedok proti rozhodnutiu, opravu rozhodnutia podľa tohto dielu sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku a o uznesení, ak v tomto diele nie je ustanovené inak. Rozsudok v konaní podľa tohto dielu sa vyhlasuje na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykoná iba za účelom vyhlásenia rozsudku; ustanovenia tohto zákona o verejnom zasadnutí sa použijú primerane. Nadriadený súd rozhoduje podľa tohto dielu na neverejnom zasadnutí; odsek 2 tým nie je dotknutý. Ak súd pri postupe podľa § 405b ods. 1 ukladá nový trest, rozsudok podľa § 405b ods. 1 sa stáva právoplatným až právoplatnosťou výroku o novourčenom treste.

Krajský súd uvádza, že v predmetnej veci je kľúčové hmotnoprávne ust. § 438k ods. 7 Trestného zákona, ktoré upravuje prechodné ustanovenia k zmenám Trestného zákona účinným od 15.03.2024. Jeho zmyslom bolo docieľiť taký stav vecí, aby po účinnosti predmetnej novely nik nevykonával trest za čin, ktorý po novele už nie je trestným. Toto prechodné ustanovenie zjavne cielilo len na nevykonané zvyšky trestov uložených za trestné činy, ktorých trestnosť zanikla, pričom predmetné hmotnoprávne pravidlo našlo svoj odraz v procesnom kódexe (Trestného poriadku) vo štvrtom diely ôsmej časti (Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona), konkrétne v ust. § 405a, § 405b Trestného poriadku citovaných vyššie v texte, ktoré upravujú procesný postup, ako želaný stav dosiahnuť.

Vzhľadom k novele Trestného zákona účinnnej od 6. augusta 2024 správne okresný súd pristúpil v zmysle ustanovenia § 405a Trestného poriadku k preskúmaniu zániku trestnosti vo vzťahu ku skutku opísanému v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015, podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, nakoľko počnúc dňom 06.08.2024 základná skutková podstata prečinu krádeže v ustanovení § 212 nepostihuje viac tú skutočnosť, že sa niekto dopustil krádeže bez ohľadu na výšku spôsobenej škody a v období posledných dvanástich mesiacov pred skutkom bol za obdobný čin na úrovni priestupku postihnutý. Okresný súd správne, pokiaľ ide o § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona neprihliadal na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 0T/143/2011, nakoľko aj v tomto prípade išlo o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Následne sa samosudca okresného súdu správnym vysporiadal s ostatnými zbíhajúcimi sa trestnými činmi – prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Rovnako správne samosudca okresného súdu pristúpil aj k preskúmaniu zániku trestnosti podľa § 405a Trestného poriadku ku skutku opísanému v skutkovej vete trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/76/2013 zo dňa 01.05.2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Trestnosť zanikla i vo vzťahu k uznaniu viny podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona (v znení účinnom do 31.7.2019) v súvislosti s tým, že páchatel krádeže podľa ods. 3 bol v uplynulých dvoch rokoch pred spáchaním činu za obdobný čin odsúdený, pretože dňom 06.08.2024 zanikla trestnosť činu právne kvalifikovaného podľa základnej skutkovej podstaty prečinu krádeže v § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019, ktorý podmieňuje aplikovateľnosť kvalifikovanej skutkovej podstaty v § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019.

Trestnosť zbíhajúcich sa trestných činov v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015, podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona dňom 06.08.2024 nezanikla.

Podľa § 42 ods.2) Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest,

trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Okresný súd postupoval v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, keď „opätovne“, vzhľadom na zrušenie výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015, zrušil per analogiam výrok o treste uložený odsúdenému skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/76/2013, zo dňa 01.05.2013.

K výroku o treste

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodnutí o treste (rozsudok NS SR z 13.05.2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Výrok o vine zrušený nebol, preto okresný súd ukladal trest podľa ustanovení účinných do 05. augusta 2024, teda podľa tej právnej úpravy, podľa ktorej bola uznaná vina odsúdeného. Krajský súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri ukladaní sankcie za zbiehajúce sa trestné činy.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne uviedol právne úvahy súvisiace s výrokom o treste. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

Krajský súd konštatuje, že okresný súd správne ustálil, že odsúdenému je potrebné aj naďalej ukladať úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko aj po zániku trestnosti predmetného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona (ako aj odpadnutia § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona) uloženého rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015 sa aj naďalej odsudzoval za viac trestných činov, konkrétne za dva prečiny. Rovnako správne ustálil, že z týchto dvoch zbiehajúcich sa prečinoch (§ 194 ods. 1, Trestného zákona a § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona), je najprísnejšie trestný práve prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý zákon v osobitnej časti účinného v čase spáchania skutku ustanovoval trestnú sadzbu trestu odňatia slobody až na 2 roky.

Krajský súd dopĺňa, že v danom prípade majú trestné činy, a to prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona rovnako prísne trestné, preto pri určení „najprísnejšieho“ trestného činu súd správnym spôsobom vychádzal zo systematiky osobitnej časti Trestného zákona zdôrazňujúcej prioritu zákonom chránených hodnôt a záujmov, v dôsledku čoho je pre posúdenie prísnosti trestného činu rozhodujúce jeho zaradenie v osobitnej časti Trestného zákona.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u odsúdeného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (odsúdený sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval) a zároveň ustálil existenciu dvoch priťažujúcich okolností, konkrétne podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol za trestný čin odsúdený). Keďže u odsúdeného prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi (2 : 1), okresný súd prihliadajúc na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 5. augusta 2024, ktorým modifikoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ju zvýšil o jednu tretinu na 8 mesiacov. Okresný súd sa správne vysporiadal aj so skutočnosťou, že

pri pôvodne ukladanom treste v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015 bola schválená dohoda o vine a treste a podľa § 38 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 5. augusta 2024 mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom modifikovanej trestnej sadzby.

Z pohľadu krajského súdu je teda trest odňatia slobody ukladaný okresným súdom trestom nielen zákonným, ale aj primeraným, a to najmä so zreteľom na osobu odsúdeného, ktorý bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, ale aj vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ako aj s poukazom na schválenie dohody o vine a treste. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu bude účel trestu u odsúdeného z hľadiska individuálnej prevencie ako aj z hľadiska generálnej prevencie naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď odsúdeného s použitím ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním týchto trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K odvolacím námietkam

Krajský súd odvolacie námietky okresného prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné. Hoci možno okresnému prokurátorovi dať za pravdu v tom, že odsúdenia v bodoch 1. až 3. v registri trestov odsúdený už vykonal a nie sú ani zahladené, teda v inom prípade by malo byť na ne prihliadané, krajský súd sa s názorom okresného prokurátora nestotožnil, a to z dôvodu, že v uvedených bodoch išlo o odsúdenia za trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona (v bode 2 a 3 aj za § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona). Preto ak súd postupom podľa § 405a a nasl. Trestného poriadku v dôsledku zániku trestnosti prečinu krádeže podľa

§ 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, ktorý bol predmetom konania na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T/57/2014 ako aj sp. zn. 0T/76/2013 následne zrušil výrok o treste uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015 a tiež per analogiam zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/76/2013 zo dňa 01.05.2013, nepovažoval krajský súd za spravodlivé prihliadať na odsúdenia v bodoch 1 až 3, pri ktorých tiež išlo o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona. Inak povedané, naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 212 ods. 3 písm. b) by bolo podmienené prihliadnutím na trestné činy, ktoré v súčasnosti už nie sú trestnými.

Následne potom, ak v prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/76/2013 na toto odsúdenie súd neprihliadol a zároveň zanikla trestnosť prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona uloženého rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/57/2014 zo dňa 08.01.2015, ostala nastolená len otázka uloženia trestu za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, t.j. prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Rovnaký princíp sa uplatní aj pri odsúdení rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/76/2013, pričom v tomto prípade nezostal sporný žiaden trestný čin, o ktorého treste by bolo potrebné rozhodnúť. Navyše, ak zanikla trestnosť činu podľa § 212 ods. 2 písm. f) v základnej skutkovej podstate, nie je možné odsúdenému uložiť trest len za kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného poriadku, pretože keďže zanikla trestnosť činu, trestný čin, ktorý mal v čase spáchania znaky trestného činu, už nie je trestným činom.

Pokiaľ teda ide o prokurátorom namietané nesprávne uloženie trestu za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, resp. nesprávne stanovenú trestnú sadzbu, v rámci ktorej okresný súd odsúdenému ukladal trest, krajský súd sa s uvedenou odvolacou námietkou prokurátora nestotožnil. Trest, ktorý okresný súd uložil odsúdenému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona považuje krajský súd za primeraný a správnym spôsobom zohľadňujúci zásady ukladania trestov v zmysle Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Trestného poriadku

zamietol. Krajský súd o odvolaní rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako to predpokladá ustanovenie § 405d ods. 3 Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.